

UDENRIGSMINISTERIET
Center for Europa og Nordamerika

EUK, j.nr. 400.A.5-0-0
Den 6. marts 2014

Rådsmøde (udenrigsanliggender) den 17. marts 2014

SAMLENOTAT

<u>1. Østlige Partnerskab /Ukraine</u>	<u>2</u>
<u>2. Bosnien-Hercegovina</u>	<u>5</u>
<u>3. Mellemøsten</u>	<u>8</u>
<u>4. Sydlige naboer - Syrien</u>	<u>10</u>
<u>5. Forberedelse af EU-Afrika topmødet</u>	<u>13</u>
<u>6. Energidiplomati.....</u>	<u>15</u>
<u>7. EU-Singapore Partnerskabs- og Samarbejdsaftale</u>	<u>18</u>
<u>8. Guineabugten</u>	<u>20</u>
<u>9. Sahel-strategien.....</u>	<u>22</u>
<u>10. Den Centralafrikanske Republik (CAR)</u>	<u>24</u>

1. Østlige Partnerskab /Ukraine

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Drøftelsen forventes at have fokus på den alvorlige krise i Ukraine. Efter et ekstraordinært EU-udenrigsministermøde den 3. marts afholdes et ekstraordinært møde blandt EU's stats- og regeringschefer torsdag d. 6. marts.

2. Baggrund

Der var på det ekstraordinære udenrigsministermøde om Ukraine d. 3. marts enighed i EU-kredsen om stærk fordømmelse af krænkelserne af Ukraines suverænitet og territoriale integritet ved den aggressive fremfærd af de russiske væbnede styrker, samt opfordring til en fredelig løsning. Der var ligeledes i EU-kredsen enighed om, at relevante internationale organisationer skulle engageres i en løsning, herunder OSCE i form af bl.a. en international fact-finding og observationsmission, idet det dog fortsat er uvist, om Rusland vil acceptere en sådan mission. Det blev besluttet, at Rusland må tage skridt til de-eskalering af den spændte situation. I modsat fald ville det få negative konsekvenser for EU-Rusland forholdet, konkret i form af eksempelvis suspensivering af dialogen om visumliberalisering og suspensivering af forhandlingerne om den såkaldte Ny Aftale, ligesom EU vil overveje målrettede tiltag mod Rusland.

Der blev udtrykt bekymring for den varslede såkaldte folkeafstemning den 30. marts på Krim om Krims selvstændighed, der, såfremt den gennemføres, vil kunne fastlåse situationen yderligere.

I forhold til den nye ukrainske regering blev der opfordret til at vise tilbageholdenhed og sikre en inklusiv tilgang med lige respekt for alle befolkningsgrupper i Ukraine. I forhold til dette var der tilfredshed med, at den fungerende ukrainske præsident nu vil sikre, at parlamentets kontroversielle beslutning af 23. februar om begrænsning af brug af russisk, ikke bliver gennemført. Det sidste har været et særligt kritikpunkt fra Rusland.

Endelig var der fra EU-kredsen opbakning til politisk og økonomisk støtte til Ukraine samt beslutning om hurtigt at iværksætte indefrysning af aktiver tilhørende personer, der bar ansvar for tidligere brud på menneskerettighederne og medvirket til misbrug af offentlige midler.

Moldova og Georgien, som i lighed med Ukraine har parferet en associerings- og frihandelsaftale med EU, har ikke overraskende udtrykt dyb bekymring over udviklingen og sat den i direkte sammenhæng med Ukraines pro-europæiske kurs. I den sammenhæng er det nu endnu mere vigtigt, at associerings- og frihandelsaftalerne undertegnes så hurtigt som muligt, og at Moldova og Georgien støttes frem mod undertegnelsen.

Der var på det ekstraordinære rådsmøde d. 3. marts 2014 enighed om at bruge rådsmødet d. 17. marts 2014 til en bredere drøftelse af Det Østlige Partnerskab, men i lyset af den meget dynamiske situation må det forventes, at hovedfokus for mødet vil være håndteringen af den akutte krise i Ukraine. Moldova og Georgien kan dog også blive bragt op.

Det blev umiddelbart efter udenrigsministermødet bekræftet, at stats- og regeringscheferne vil drøfte situationen i Ukraine på et ekstraordinært møde torsdag den 6. marts 2014.

3. Formål og indhold

Udenrigsministermødet den 17. marts forventes at have hovedfokus på en drøftelse af den aktuelle alvorlige krise i Ukraine og EU's håndtering heraf, herunder i opfølgning på det ekstraordinære møde blandt EU's stats- og regeringschefer torsdag d. 6. marts. Desuden forventes en kort drøftelse af Moldova og Georgien. På det ekstraordinære udenrigsministermøde d. 3. marts blev der vedtaget rådskonklusioner, hvor EU-kredsen bl.a. udtrykte stærk fordømmelse af krænkelserne af Ukraines suverænitet og territoriale integritet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanser, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andres landes holdninger

Der er i EU-kredsen enighed om stærkt at fordømme krænkelserne af Ukraines suverænitet og territoriale integritet ved den aggressive fremfærd af de russiske væbnede styrker og behovet for russiske skridt til deeskalering af situationen samt opfordring til en fredelig løsning. Der er også enighed om, at relevante internationale organisationer skulle engageres i en løsning, herunder OSCE i form af bl.a. en international fact-finding og observationsmission. I forhold til den nye ukrainske regering er der enighed om at opfordre til at vise tilbageholdenhed og sikre en inklusiv tilgang med lige respekt for alle befolkningsgrupper i Ukraine. Mens der ikke er fuld klarhed over, hvor langt de forskellige EU-lande er villige til at gå i tilfælde af manglende russiske skridt til deeskalering, er der enighed om behovet for negative konsekvenser for EU-Rusland forholdet. Forhandlingssituationen er flydende pga. den hastige udvikling af situationen i Ukraine. EU-landene er enige om at støtte Moldova og Georgien frem mod undertegnelse senest i august 2014.

10. Regeringens generelle holdning

Den danske holdning til udviklingen i Ukraine er genstand for løbende overvejelser i takt med, at situationen udvikler sig. Regeringen ser med stor alvor på situationen i Ukraine og tager på det skarpeste afstand fra Ruslands krænkelse af Ukraines suverænitet og territoriale integritet. Regeringen fordømmer de russiske militære styrkers aggressive handlinger. Samtidigt er det et væsentligt hensyn for regeringen, at EU og de øvrige samarbejdspartnere ikke bidrager til at eskalere

krisen. Regeringen har arbejdet aktivt for at få alle multilaterale og bilaterale kanaler inddraget mhp. at bidrage til en nedtrapning af situationen og bringe alle parter til forhandlingsbordet bl.a. gennem etableringen af en international observatørmission i Ukraine. Det er samtidig vigtigt for regeringen, at man fortsat holder den nye ukrainske regering op på at sikre en inklusiv politisk proces i hele Ukraine.

I forhold til Moldova og Georgien har man fra dansk side støttet en tidlig undertegnelse og gennemførelse af mere-for-mere princippet, der tilsiger, at landene også støttes finansielt.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Det Østlige Partnerskab/Ukraine har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 20. februar 2014.

2. Bosnien-Hercegovina

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Rådet (FAC) ventes at drøfte situationen i Bosnien-Hercegovina på baggrund af den seneste tids folkelige protester i landet. Overvejelserne blandt flere medlemslande i FUT'en og i stigende grad også i EU-Kommissionen går i retningen af en mere pragmatisk tilgang, der tager bestik af den brede politiske kontekst (herunder Dayton-aftalen) og stiller skarpt på den socioøkonomiske situation i landet bl.a. via implementeringen af de nødvendige strukturreformer.

2. Baggrund

Siden den 4. februar d.å. har der fundet demonstrationer/sociale protester vendt mod det politiske lederskab sted i mere end 20 byer i Bosnien-Hercegovina (BiH). Den oprindelige baggrund for protesterne synes at være afskedigelser i forbindelse med virksomhedslukninger samt generelle økonomiske og sociale vilkår. Demonstrationerne har generelt været fredelige, men med enkelte episoder, hvor politi og offentlige bygninger er blevet angrebet af voldelige demonstranter. Det ser umiddelbart ud til, at protesterne ikke er etnisk motiverede, men alene rettet mod det brede politiske lederskab, omfattende både bosniakker, serbere og kroater. Protesterne er i dag af begrænset omfang og finder sted på fredelig vis via mindre demonstrationer i en række byer.

Udenrigsrådet har de senere år gentagende gange udtrykt bekymring for afsporingen af Bosnien-Hercegovinas EU-perspektiv, herunder særligt det bosniske politiske lederskabs manglende vilje og evne til at adressere de nødvendige politiske og økonomiske reformer (senest ved rådskonklusioner i december 2013). Protesterne synes at være en afspejling af denne manglende evne og vilje.

EU og Bosnien-Hercegovina underskrev i 2008 en Stabiliserings- og associeringsaftale, som vil systematisere dialogen om påkrævede reformer inden for bl.a. økonomi, retsvæsen og korrupsionsbekæmpelse. Aftalen er imidlertid endnu ikke trådt i kraft, idet EU hidtil har stillet krav om, at det bosniske politiske lederskab forinden enes om at gøre en troværdig indsats for at bringe landets forfatning i overensstemmelse med den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det vil sige efterlevelse af den såkaldte "Sejdic-Finci-afgørelse", som fastslår, at alle etniske minoriteter (og ikke kun serbere, kroater og bosniakker) skal kunne vælges til politiske embeder. Bosnien-Hercegovinas forfatning (der er et annekst til den såkaldte Dayton-aftale) anses i stigende grad som en hæmsko for landets statsopbygningsprojekt, særligt grundet den etniske og geografiske fragmentering af landet i en række mere eller mindre autonome enheder med begrænset intern sammenhængskraft. Udvidelseskommisær Füle og EU's særlige repræsentant, Peter Sørensen (dansker), har siden foråret 2013 søgt at facilitere en løsning på Sejdic-Finci mellem de politiske ledere via den såkaldte højniveaudialog. Dette har dog ikke medført de ønskede resultater, og Füle meddelte den 20. februar d.å. i et brev til EU's høje repræsentant, Catherine Ashton, at dialogen under hans ledelse nu er ophørt.

Der udestår således en troværdig indsats for efterlevelse af Sejdic-Finci-afgørelsen og spørgsmålet, der forventes drøftet på rådsmødet, er nu, hvorledes man i den nuværende situation bringer

Bosnien-Hercegovina tilbage på EU-sporet. Overvejelserne i FUT'en – og i stigende grad også EU-Kommissionen – går i retning af en mere pragmatisk tilgang, der tager bestik af den brede politiske kontekst (herunder Dayton-aftalen) og stiller skarpt på den socioøkonomiske situation i landet, bl.a. via implementeringen af de nødvendige strukturreformer.

3. Formål og indhold

Forventningen er, at Udenrigsrådet vil drøfte situationen i Bosnien-Hercegovina, herunder mulighederne for en bredere og mere pragmatisk tilgang til fornyet fremdrift i landets EU-spor.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

En række toneangivende medlemslande forventes at bakke op om, at EU adresserer den fastlåste situation i Bosnien i en bredere politisk kontekst. Der har ligeledes længe været presset på for en bred drøftelse på udenrigsministerniveau af Bosnien-Hercegovina, og man bakker således op om, at fremdrift i EU-sporet bør sikres ved en bredere politisk tilgang.

Herudover er der blandt medlemslandene et ønske om bl.a. at adressere Bosnien-Hercegovinas problemer inden for retsvæsen og korruption samt i forhold til manglen på intern koordination mellem landets mange decentrale led via én samlet EU-koordinationsmekanisme. Sidstnævnte er bl.a. en forudsætning for, at landet kommer i betragtning til anden runde af EU's førtiltrædelsesbistand (2014-2020).

Der udestår stadig en konkretisering af, hvorledes en bredere og mere pragmatisk tilgang skal udkrystalliseres, herunder hvilke krav/benchmarks der skal stilles til det bosniske politiske lederskab. Drøftelsen forventes derfor at antage en mere overordnet karakter.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen bakker op om Bosnien-Hercegovinas EU-perspektiv og finder, at en bredere tilgang til fornyet fremdrift i landets EU-spor kan støttes. Dog bør man i EU gøre sig sine forberedelser ordentlig fsva. hvilke mål og krav man vil sigte efter i en sådan tilgang, inden man over for de politiske ledere i Bosnien-Hercegovina ændrer spor.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.
Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 15. november 2013.

3. Mellemøsten

KOM-dokument foreligger ikke

Revideret notat.

1. Resumé

Rådet ventes at drøfte den mellemøstlige fredsproces i lyset af de igangværende fredsforhandlinger mellem Israel og Palæstina. I den forbindelse vil der være fokus på EU's rolle i fredsprocessen. Der forventes ikke vedtaget rådskonklusioner.

2. Baggrund

Det er forventningen, at USA's udenrigsminister, John Kerry, inden det forudsete ni-måneders forhandlingsforløb udløber ultimo april 2014 vil præsentere Israel og Palæstina for et udkast til en aftalt ramme ("agreed framework") for de videre forhandlinger. Denne ramme forventes at indeholde målsætninger for en løsning af de centrale problemstillinger, herunder sikkerhed, flygtninge, Jerusalem og fremtidige grænser samt spørgsmålet om Israels jødiske identitet. Begge parter må fortsat opfordres til og understøttes i at gøre deres yderste for at skabe et godt og tilidsfuldt forhandlingsklima og afstå fra provokationer, der kan underminere forhandlingerne. Danmark og EU ønsker aktivt at kunne bistå, så forhandlingerne føres til ende med den tostatsløsning, som både Israel og Palæstina har erklæret som mål. EU vedtog i december 2013 rådskonklusioner, hvori man bl.a. - i tilfælde af en endelig aftale - stillede Israel og Palæstina hidtil uset økonomisk, politisk og sikkerhedsmæssig støtte i udsigt i form af et særligt privilegeret partnerskab. Den Fælles Udenrigstjeneste og Kommissionen overvejer, hvordan det nærmere indhold af disse partnerskaber vil kunne udformes.

3. Formål og indhold

Rådet ventes at drøfte den mellemøstlige fredsproces i lyset af den seneste udvikling i regionen, herunder hvorledes EU sammen med USA bedst kan støtte fredsforhandlingerne.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes at være enighed blandt medlemslandene om behovet for en fortsat aktiv og bredspektret EU-indsats i samarbejde med internationale og regionale aktører med det hovedsigte at støtte fredsforhandlinger.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter fuldt ud en aktiv rolle for EU i samarbejde med relevante internationale partnere, herunder i særdeleshed USA. Målet med EU's bestræbelser er, i samarbejde med det internationale samfund, at understøtte de igangværende fredsforhandlinger med henblik på realisering af en to-stats-løsning og en varig og omfattende regional fred. Fra dansk side støtter man desuden det palæstinensiske selvstyres arbejde med stats- og institutionsopbygning.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 17. januar 2014.

4. Sydlige naboer - Syrien

KOM-dokument foreligger ikke.

Revideret notat.

1. Resumé

Rådet vil diskutere udviklingen i relation til Syrien, herunder den humanitære situation set i lyset af FN's sikkerhedsråds resolution 2139 og udsigterne til en eventuel tredje forhandlingsrunde mellem regimet og oppositions-koalitionen. Der vil endvidere blive lagt op til en drøftelse af terrortruslen fra Syrien både fra de islamistiske grupper i Syrien og fra foreign fighters. Endelig vil man berøre konflikten regionale implikationer, især indvirkningen på nabolandene og regionale aktørers rolle.

2. Baggrund

Anden runde af Genève II-forhandlingerne om konflikten i Syrien blev afsluttet den 15. februar. Resultaterne har været beskedne, hvilket især skyldes regimets manglende engagement. Forhandlingsleder Brahimi har fastlagt en 4-punkts dagsorden for drøftelserne, der omfatter 1) terrorisme, 2) dannelse af en overgangsregering, 3) statsinstitutioner og 4) forsoning. Begge parter har accepteret denne dagsorden – og det vil i givet fald også være denne dagsorden, som en tredje runde ville arbejde ud fra. Uenigheden handler om, hvilken rækkefølge punkterne skal diskuteres i. Brahimis forslag om at gå frem og tilbage mellem punkterne var kun blevet accepteret af oppositionen, ikke af regimet. Regimet fastholder, at ophør af voldshandlingerne var det første punkt i Geneve I-kommunikatet og derfor måtte færdiggøres først, mens oppositionen fastholder, at det netop var gennem aftale om en politisk overgangsproces, at volden kunne ophøre. Sideløbende med forhandlingerne har regimet optrappet sine angreb flere steder i Syrien, hvilket ligeledes har udstillet regimets destruktive tilgang til drøftelserne. Udfaldet af Brahimis kommende briefing af Sikkerhedsrådet d. 13. marts vil kunne give indikationer på, hvornår en tredje runde af forhandlingerne kan forventes.

Situationen inde i Syrien har også været præget af voldsomme kampe mellem forskellige oppositionsgrupper og den ekstremistiske gruppe Den Islamiske Stat i Irak og Levanten (ISIL). Det syriske menneskerettighedsobservatorium anslår, at disse kampe i årets første måneder har kostet omtrent 3.300 mennesker livet. Især ISIL består af foreign fighters. Deres tilstedeværelse i Syrien kaster en skygge over oppositionen og bliver brugt af regimet til at italesætte den som bestående af terrorister. Blandt foreign fighters i Syrien er adskillige europæere. Mange af dem radikaliseres under deres ophold og tilegner sig en række militære færdigheder. De udgør derfor en betydelig sikkerhedsrisiko, når de vender tilbage til deres hjemlande.

Den humanitære situation er fortsat desperat. Flere end 2,5 millioner syrere er flygtet ud af Syrien, langt størsteparten til nabolandene. I Jordan og Libanon skaber dette stadig flere sociale spændinger mellem lokalbefolkningen og flygtninge, der underbyder lokal arbejdskraft og lægger et øget pres på landenes sociale ydelser. FN vurderer, at 9,3 mio. mennesker inde i Syrien har behov for nødhjælp, heraf er 6,5 millioner internt fordrevne. Den humanitære adgang er fortsat stærkt begrænset. Op mod 3 millioner mennesker befinder sig mere eller mindre udenfor nødhjælpens rækkevidde, blandt andet i belejrede beboelsesområder.

Den 22. februar vedtog FN's Sikkerhedsråd resolution 2139 om den humanitære krise i Syrien. Resolutionen stiller bl.a. krav om forbedret humanitær adgang (herunder "cross border"), stop for belejring af byområder, ophør af systematiske angreb på civile samt indstilling af beskydninger og luftbombardementer, herunder med tøndebomber. Resolutionen indeholder ikke en konkret håndhævelsesmekanisme, hvilket besværliggør implementeringen af den, men som en opfølgningsmekanisme skal FN's Generalsekretær hver måned briefe FN's Sikkerhedsråd om resolutionens implementering. Arbejdet med at fjerne og destruere Syriens kemiske våben fortsætter med et betydeligt dansk bidrag. Der er dog tale om store forsinkelser i udskibningen af kemiske stoffer fra Syrien. Fra flere lande, herunder Danmark, presses der på for at undgå yderligere forsinkelser.

3. Formål og indhold

Rådet forventes at drøfte udviklingen i Syrien, herunder den humanitære situation set i kølvandet på Sikkerhedsrådets resolution 2139. Derudover vil man diskutere perspektiverne for videre forhandlinger mellem regimet og oppositionen set i forhold til Brahimis briefing af Sikkerhedsrådet. Endelig vil man berøre konfliktens regionale konsekvenser med fokus på tilstedeværelsen i Syrien af de mange foreign fighters og transnationale terrorgrupper samt situationen i nabolandene og regionale nøgleaktørers rolle. Der forventes ikke vedtaget rådskonklusioner om Syrien.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelsen af Syrien forventes ikke at have statsfinansielle eller administrative konsekvenser udover indvirkningen på EU's budget som følge af evt. mindre justeringer i bistanden til Egypten.

8. Høring

Ikke relevant

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes udtrykt bred støtte til de videre bestræbelser på at nå en politisk løsning. Man vil diskutere, hvad man kan gøre for at lægge yderligere pres på regimet for oprigtigt at engagere sig i forhandlingerne, eventuelt også hvordan regionale nøgleaktører kan bidrage til dette. Resolution 2139 om den humanitære situation vil blive hilst velkommen, og man vil drøfte hvordan EU kan bidrage til implementeringen af den. Der vil også blive udtrykt bekymring over de mange foreign fighters i Syrien, og de sikkerhedsmæssige implikationer de har for regionen og for EU.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark deltog i Geneve II-konferencen d. 22. januar og bakker op om en politisk løsning baseret på Geneve-kommunikéet. Fra dansk side ser man positivt på en eventuel tredje forhandlingsrunde mellem oppositionskoalitionen og regimet. Der er kun en politisk løsning på konflikten.

Danmark betragter med skepsis regimets kritisable tilgang til forhandlingerne, eksempelvis illustreret ved de optrappede angreb på byområder. Endnu en forhandlingsrunde kræver derfor, at regimet engagerer sig mere konstruktivt og reelt indvilger i at diskutere hele Brahimis 4-punkts dagsorden. Fra dansk side ser man også med bekymring på de mange udlændinge, der fra Europa rejser til Syrien for at blive kombattanter. I forhold til den humanitære situation hilser Danmark Sikkerhedsrådets resolution 2139 velkommen. Danmark arbejder vedholdende for forbedret humanitær adgang, herunder også på tværs af kamplinjer og grænser. Siden konfliktens start har Danmark givet mere end 670 mio. kr. til den humanitære indsats i Syrien og nabolandene. Danmark støtter desuden arbejdet med at fjerne og destruere Syriens kemiske våben. Dels med 4 mio. kr. til finansiering af arbejdet, dels med en fregat og et transportskib til udskibningen af de kemiske våben. Regeringen lægger vægt på, at destruktionsarbejdet af Syriens kemiske våben undgår yderligere forsinkelser, og at der sker en fuld implementering af FN og OPCW's beslutninger.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Syrien har seneste været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 17. januar 2014.

5. Forberedelse af EU-Afrika topmødet

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Udenrigsrådet ventes at drøfte forberedelsen af EU-Afrika topmødet den 2.-3. april 2014 i Bruxelles, der desuden vil blive drøftet på Det Europæiske Råd den 20.-21. marts, herunder det overordnede forhold mellem EU og Afrika indenfor udenrigspolitik, fred- og sikkerhed, udvikling og handel.

2. Baggrund

Det fjerde EU-Afrika topmøde, der afholdes den 2.-3. april 2014 i Bruxelles, ventes at sætte fokus på et styrket partnerskab mellem EU og Afrika indenfor det udviklings-, udenrigs-, sikkerheds- og handelspolitiske område med udgangspunkt i temaet "Investing in People, Prosperity and Peace". Samarbejdet mellem EU og Afrika har udviklet sig betydeligt, siden Lissabon topmødet i 2007 (hvor en fælles EU-Afrika strategi blev udviklet) og det opfølgende Tripoli topmøde i 2010.

Topmødet forventes at føre til en række beslutninger, herunder om vækst, regional økonomisk integration i Afrika og fredsbevarende operationer. De endelige topmødedokumenter, der for øjeblikket forhandles mellem EU's Fælles Udenrigstjeneste og afrikanske partnere, ledet af den Afrikanske Union (AU), forventes at udgøres af en fælles topmødedeklaration, et fremadrettet "Way forward" dokument og et kort statuspapir. Det forventes bl.a., at de afrikanske og europæiske ledere bekræfter deres engagement i EU-Afrika samarbejdet, herunder den fælles Afrika-EU Strategi fra 2007, og aftaler, at det næste og femte topmøde afholdes i Afrika i 2017. Derudover ventes et antal separate erklæringer med tematiske fokusområder, der for nuværende omfatter migration, post-2015, landbrug og klimaforandringer.

Det fjerde EU-Afrika topmøde kommer på et tidspunkt, hvor Afrika oplever historisk høje vækstrater – om end fra et relativt svagt udgangspunkt – der bl.a. manifesterer sig med en voksende middelklasse, øget forbrug og en mulighed for at udrydde den ekstreme fattigdom indenfor en generation. Det afrikanske vækstmomentum skaber nye forudsætninger og muligheder for EU's samarbejde med afrikanske lande, hvilket topmødets stærke fokus på vækst, investeringer og handel bevidner. Der er fra EU's Fælles Udenrigstjenestes side høje ambitioner om at sikre et godt grundlag for et fortsat tæt samarbejde med afrikanske partnere, der også reflekterer det faktum, at Afrika i dag er en global vækstsøjle.

EU-Afrika topmødet ventes ligeledes drøftet på Det Europæiske Råd den 20.-21. marts 2014.

3. Formål og indhold

Formålet vil være at drøfte forberedelsen til EU-Afrika topmødet, herunder forberedelsen til Det Europæiske Råd den 20.-21. marts, samt en overordnet politisk drøftelse af forholdet mellem EU og Afrika indenfor udenrigspolitik, fred- og sikkerhed, udvikling og handel. Der forventes ikke vedtaget rådskonklusioner.

4. Europa-Parlamentets udtalelser
Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet
Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret
Ikke relevant.

7. Konsekvenser
Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanser, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring
Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger
Der er blandt EU medlemslandene enighed om vigtigheden af at bruge EU-Afrika topmødet som løftestang til et styrket partnerskab mellem EU og Afrika indenfor både udenrigspolitik, fred- og sikkerhed, vækst og handel samt udvikling. Forhandlingsprocessen i forbindelse med udarbejdelse af topmødedokumenterne er generelt præget af enighed mellem EU, ledet af den Fælles Udenrigstjeneste, og Afrika, ledet af AU.

10. Regeringens generelle holdning
Fra dansk side bakker man op om, at EU-Afrika topmødet fører til en styrkelse af det afrikansk-europæiske udenrigspolitiske, udviklingspolitiske samt kommercielle samarbejde, herunder særligt partnerskaber for at fremme bæredygtig og inklusiv vækst i Afrika, samt partnerskaber for at fremme fred og sikkerhed på Afrikas Horn og i Sahel regionen.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg
Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

6. Energidiplomati

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Der forventes en drøftelse med fokus på EU's strategiske partners energipolitik (bl.a. USA, Rusland, Kina, Indien), herunder hvordan de strategiske partners energirelaterede politikker påvirker EU's udenrigspolitik. Der forventes deltagelse af energikommissær Oettinger.

2. Baggrund

Det Europæiske Råd havde i februar 2011 en drøftelse af behovet for en mere sammenhængende ekstern energipolitik bl.a. gennem koordinering af medlemslandenes bilaterale energiaftaler og styrkelse af samarbejdet på energiområdet. Man fastslog, at en sikring af stabil og bæredygtig energi til en overkommelig pris, der bidrager til Europas konkurrenceevne, fortsat er en vigtig prioritet for EU. EU's procedure for energi og realisering af udenrigspolitiske målsætninger har hjemmel i Lissabontraktatens artikel 25 og 194 samt art. 216-221 mht. internationale aftaler og forbindelser med internationale organisationer og tredjelande.

EU's eksterne energipolitik er tidligere blevet drøftet på udenrigsministerniveau den 23. juli 2012, hvor drøftelsen fokuserede på de geopolitiske udfordringer, som EU står overfor i forhold til at sikre fremtidige energiforsyninger til konkurrencedygtige priser. Der har tidligere været enighed om, at emnet bør tages op i Udenrigsrådet mere regelmæssigt.

Det Europæiske Råd instruerede den 22. maj 2013 rådet (energi) om at følge op på dets konklusioner fra november 2011 om at vurdere udviklingen i EU's eksterne energipolitik. Som opfølgning herpå blev en rådsrapport om udviklingen i EU's eksterne energipolitik endosseret på råds-møde (energi) den 12. december 2013.

3. Formål og indhold

Drøftelsen af EU's eksterne energipolitik er den tredje af slagsen i udenrigsrådet og afspejler, at EU's medlemslande flere gange har efterlyst, at EU i højere grad taler med én stemme over for tredjelande vedrørende eksterne energispørgsmål.

Drøftelsen skal ses i lyset af de betydelige forskubninger, der kan konstateres i det internationale energiforhold og behovet for mere aktivt at forholde sig til implikationerne heraf for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik. Fokus ventes særligt at være på EU's relation til fire store strategiske partnere (Rusland, Kina, Indien og USA), der sammen med EU står for mere end 60 pct. af verdens primære energiforbrug.

Drøftelsen forventes at fremhæve, hvordan en styrkelse af EU's eksterne energipolitik kan være et redskab, der gavner den europæiske energiforsyningsikkerhed og på samme tid fremmer EU's øvrige udenrigspolitiske mål og hensigter. Omdrejningspunktet ventes at blive de væsentlige demografiske, industrielle og energiforsyningsmæssige udviklinger, som de største af EU's strategiske partnere såsom USA, Rusland, Kina og Indien gennemgår.

Lande som Kina og Indien har oplevet omfattende velstandsstigninger som følge af en accelereret industrialisering og teknologisk udvikling. Den forøgede efterspørgsel på energi og stadigt stigende købekraft blandt disse landes indbyggere vil lægge beslag på endnu flere naturressourcer og aktualisere energi og energiforsyning som væsentlige udenrigs- og sikkerhedspolitiske hensyn. Skifergasrevolutionen i USA og EU's forhold til Rusland som energiekSPORTØR rejser nogle selvstændige problematikker, der vil skulle håndteres på sammenhængende vis både bi- og multilateralt.

Drøftelsen på rådsmødet giver anledning til at diskutere de generelle politiske rammer, som EU vil kunne agere inden for med henblik på at imødekomme de politiske, sikkerhedsmæssige og kommercielle implikationer, disse generelle udviklinger kan have. Der er tale om en generel politisk drøftelse, hvor de respektive medlemslande vil have lejlighed til at markere deres væsentlige energipolitiske mærkesager i forhold til de omtalte strategiske partnerlande.

4. Europa-Parlamentets udtalelser
Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet
Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret
Ikke relevant.

7. Konsekvenser
Sagen forventes ikke i sig selv at have konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet. En styrkelse af EU's eksterne energipolitik vil føre til en mere stabil energiforsyning samt have en positiv indvirkning på nabolandenes miljø- og klimapolitik gennem påvirkning i retning af EU's vedvarende energi-, energieffektivitetsmål samt bæredygtig energipolitik i almindelighed.

8. Høring
Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger
Der forventes bred opbakning til en substantiel drøftelse blandt EU-landene. Ligeledes en generel betoning af, at et indre marked for energi også kunne være et stærkt udenrigspolitisk værktøj. Der forventes et bredt ønske om, at energispørgsmål i højere grad inddrages i EU's konsultationer med tredjelande.

10. Regeringens generelle holdning
Danmark byder drøftelsen af EU's energidiplomati og diskussionspapiret velkommen. Regeringen støtter, at EU arbejder for at sikre den fortsatte udbygning af EU's eksterne energipolitik gennem en koordineret og sammenhængende indsats, hvor EU i højere grad bliver i stand til at tale med én stemme i energipolitikken i forhold til tredjelande. Dette vil medvirke til at sikre EU's forsyningssikkerhed, skabe velfungerende energimarkeder og indpasning af vedvarende energi. Regeringen finder, at en fuld gennemførelse af det indre energimarked i 2014 er en væsentlig forudsætning for, at EU kan have en effektiv og sammenhængende ekstern energipolitik.

Fra dansk side kan man fremhæve vigtigheden af en overgang til lav-emissions og ressourceeffektive vækstmønstre og understrege det forebyggende potentiale i den grønne omstilling – både for at forebygge klimaændringer, men også af hensyn til det forsyningsmæssige og økonomiske potentiale, der ligger i denne omstilling.

Endvidere støtter regeringen bestræbelser på at diversificere EU's energiimport gennem strategisk udbygning af naturgas og elektricitetsinfrastrukturen samt øget samarbejde med vigtige producent- og transitlande, herunder om bæredygtige energiformer. EU's ambitioner om at blive en lavemissionsøkonomi bør derfor afspejles i EU's eksterne energipolitik i forhold til samtlige EU's internationale samarbejdspartnere.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering den 19. april 2013.

7. EU-Singapore Partnerskabs- og Samarbejdsaftale

KOM (2014) 0070

Nyt notat.

1. Resumé

EU og Singapore har den 14. oktober 2013 indgået en Partnerskabs- og samarbejdsaftale. Selve underskrivelsen forventes at finde sted i april 2014. Partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Singapore er den fjerde af "andengenerationsaftalerne" med individuelle ASEAN-lande (efter aftalerne med Indonesien, Filippinerne og Vietnam).

2. Baggrund

Den 25. november 2004 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger om partnerskabs- og samarbejdsaftaler med seks ASEAN-lande: Brunei, Filippinerne, Indonesien, Malaysia, Singapore og Thailand.

Forhandlingerne med Singapore indledtes i oktober 2005 og blev afsluttet i maj 2013. Begge parter paraferede aftalen i Singapore den 14. oktober 2013. Selve underskrivelsen forventes at finde sted i april 2014.

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Singapore er den fjerde af "andengenerationsaftalerne" med individuelle ASEAN-lande efter lignende aftaler med Indonesien, Filippinerne og Vietnam. Aftalen afløser den nuværende regelramme i samarbejdsaftalen fra 1980 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og medlemslandene i Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien - ASEAN.

3. Formål og indhold

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Singapore er endnu et skridt i retning af et øget politisk og økonomisk engagement fra EU's side i Sydøstasien. Partnerskabs- og samarbejdsaftalen danner grundlag for et større bilateralt engagement fra EU's og EU's medlemsstaters side i Singapore ved at styrke den politiske dialog og udvide samarbejdet på en lang række områder.

Aftalen omfatter samarbejde på områder af fælles interesse, herunder:

- Bilateralt, regionalt og internationalt samarbejde.
- Samarbejde om international stabilitet, retlige anliggender, sikkerhed og udvikling (f.eks. bekæmpelse af terrorisme og bekæmpelse af spredning af masseødelæggelsesvåben).
- Samarbejde om handel og investering (f.eks. told og tekniske handelshindringer).
- Samarbejde om retlige anliggender, frihed og sikkerhed (f.eks. migration og bekæmpelse af organiseret kriminalitet).
- Samarbejde på andre områder såsom menneskerettigheder, finansielle tjenesteydelser, skatteområdet, industripolitik, informations- og kommunikationsteknologi, medieområ-

det, videnskabeligt og teknologisk samarbejde, energi, transport, uddannelse og kultur, miljø, beskæftigelse, sundhed og statistik.

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen suppleres af frihandelsaftalen, som blev paraferet af EU og Singapore den 20. september 2013. De to aftaler giver tilsammen EU og Singapore en platform for en styrkelse af forholdet og samarbejdet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF artikel 218 godkende udkastet til aftale inden indgåelse.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagetts konsekvenser herfor

Aftalen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Konsekvenser

Sagen har ikke umiddelbare konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen er ikke sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der opnås enighed i Rådet om tilslutning til en Partnerskabs- og samarbejdsaftale med Singapore.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter indgåelsen af en Partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Singapore.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 16. november 2004, hvor EU Kommissionen anmodede om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om individuelle Partnerskabs- og Samarbejdsaftaler med Thailand, Singapore, Indonesien, Filippinerne, Malaysia og Brunei.

8. Guineabugten

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Udenrigsrådet ventes at vedtage rådskonklusioner om Guineabugten. EU har udarbejdet en strategi for Guineabugten, der fokuserer på truslerne mod kyststaterne i regionen og mod EU samt definerer potentielle tiltag, som EU sammen med internationale partnere kan tage for at støtte landene i regionen og de regionale organisationer i deres arbejde for at sikre sikkerheden i Guineabugten. Der forventes ikke at være en egentlig drøftelse.

2. Baggrund

Udfordringerne i forhold til maritim sikkerhed i Guineabugten er flerdimensionelle og omfatter pirateri, olietyveri, narko-, våben- og menneskehandel, illegalt fiskeri, m.m. Udfordringerne er i sig selv problematiske, men har derudover betydning for relationerne mellem regionen omkring Guineabugten og EU særligt i forhold til samhandel, herunder energi samt risikoen for spredning af den organiserede kriminalitet.

Udfordringerne i Guinea-bugten er på en række områder meget forskellige fra Afrikas Horn. I Vestafrika er der nok svage stater, men de er stærke nok til at ville håndhæve suverænitet i deres territorialfarvand. Lokalt ejerskab af anti-pirateri-indsatsen er derfor essentielt. Til forskel fra Somalia, hvor skibene sejler forbi i internationalt farvand, sejler de i Guineabugten på havnebyerne. 80 pct. af angrebene i Vestafrika foregår derfor i territorialfarvandene og er dermed i juridisk forstand ikke "pirateri" men "væbnet røveri til søs".

Maritim sikkerhed i Guineabugten har også relevans for danske interesser i Vestafrika. Det gælder dels sikkerhedsmæssige interesser i forhold til organiseret kriminalitet fra Vestafrika til Europa, dels udviklingsmæssige interesser, hvor Danmarks udviklingspolitiske samarbejde med landene i regionen risikerer at blive undergravet. Derudover har Danmark - ikke mindst som søfartsnation - betydelige handelsmæssige interesser i regionen.

EU har udarbejdet en strategi for Guineabugten, der gennemgår de trusler og de risici, der udspringer fra Guineabugten. Den definerer potentielle tiltag, som EU sammen med internationale partnere kan tage for at støtte landene i regionen og de regionale organisationer (bl.a. Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS), Det Økonomiske Fællesskab af Centralafrikanske Stater (ECCAS) og Guineabugtkommissionen (GGC)) i deres arbejde for at sikre sikkerheden i Guineabugten. Strategien anlægger en holistisk tilgang til håndteringen af de forskellige dimensioner, som maritim sikkerhed i Guineabugten udgør, og fokuserer bl.a. på kapacitetsopbygning, økonomisk vækst og jobskabelse samt styrkelse af samarbejdsstrukturerne mellem landene i regionen. Danmark har, givet de danske handels-, sikkerheds- og udviklingspolitiske interesser i regionen, spillet en aktiv rolle i formuleringen af strategien. Strategien vil blive vedhæftet som et annekst til rådskonklusionerne om Guineabugten.

3. Formål og indhold

Der forventes ikke at være en drøftelse. Rådskonklusionerne ventes vedtaget som a-punkt.

4. Europa-Parlamentets udtalelser
Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet
Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret
Ikke relevant.

7. Konsekvenser
Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanser, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring
Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger
Der er blandt medlemslandene enighed om, at den maritime sikkerhed i Guineabugten er bekymrende og der er enighed omkring EU's strategi for Guineabugten og for behovet for at vedtage rådskonklusioner.

10. Regeringens generelle holdning
Regeringen er bekymret for den maritime sikkerhed i Guineabugten og de mulige sikkerhedsmæssige og økonomiske implikationer af denne. Regeringen støtter derfor op om en aktiv rolle for EU i Guineabugten og støtter op om EU's strategi for Guineabugten.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.
Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

9. Sahel-strategien

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Med udgangspunkt i den skrøbelige situation i Sahel og Mali, ventes der vedtaget rådskonklusioner, der vedrører reviewet af EU's Sahel-strategi, herunder en dynamisk implementering af strategien.

2. Baggrund

EU vedtog i foråret 2011 – med et aktivt dansk engagement - en Sahel-strategi. Strategien bygger på fire hovedpræmisser: 1) Udvikling og sikkerhed i Sahel-regionen kan ikke adskilles. Øget sikkerhed er en forudsætning for udvikling og dermed fattigdomsbekæmpelse; 2) Der skal sikres et øget regionalt samarbejde; 3) Akut behov for kapacitetsopbygning i alle Sahel-landene og 4) EU har en vigtig rolle i forhold til at stimulere den økonomiske vækst og dermed sikre øget stabilitet.

I forbindelse med det seneste års udvikling i Sahel og Mali, herunder konflikten mellem den maliske regering og de væbnede grupper, er der foretaget et strategisk review af Sahel-strategien. Der er fortsat enighed om, at strategien er meget relevant. Omdrejningspunktet for reviewet er fokus på en dynamisk implementering af strategien, samt at gennemførelsen, udover Mali, Niger og Mauretanien, nu også vil omfatte Burkina Faso og Tchad. I forbindelse med review'et fokuseres der endvidere på, at den vertikale akse, der går fra Sahel og op til Maghreb, også indtænkes, når der tales konfliktforebyggelse og sikkerhed. Der er ikke tale om, at der skal udarbejdes en ny strategi, men snarere tale om at sikre den fortsatte dynamiske implementering af den eksisterende strategi, der bliver justeret i henhold til ovenstående.

Den generelle situation i Mali er forbedret siden Frankrig, indledte operation Serval i starten af 2013, og der blev afholdt både præsidentvalg og parlamentsvalg i 2013. Særligt den nordlige del af Mali er dog fortsat præget af ustabilitet og voldelige episoder, og landet står fortsat som epicenter for Sahel-krisen – selvom også de andre lande i regionen viser tegn på skrøbelighed.

EU arbejder fortsat også på at fremme stabiliteten i Mali i koordination med regionale og internationale partnere, herunder FN's fredsbevarende styrke MINUSMA, som Danmark støtter militært. EU har bl.a. fokus på at fremme den nationale dialog og skynder til, at alle dele af den maliske befolkning inddrages i dialogen for dermed at sikre en langsigtet stabilitet.

I november 2013 under et fælles besøg i Sahel med deltagelse af FN's Generalsekretær, Præsidenten for Verdensbanken, den Afrikanske Union, EU og Den Afrikanske Udviklingsbank, blev der etableret en koordinationsplatform for Sahel, samt et teknisk sekretariat til at koordinere tiltag i regionen. Disse strukturer er centrale for at styrke den regionale og internationale koordinering af de strategier og initiativer, der er i Sahel og sikre, at det sker i tæt kontakt til både de nationale myndigheder og regionale organisationer. Det er centralt for udviklingen i Sahel-regionen, at alle aktørerne arbejder koordineret og EU's Sahel-strategi vil i denne sammenhæng blive samtænkt med de andre indsatser med fokus på de mulige synergier med bl.a. FN's Sahel-strategi

Eksisterende danske programmer understøtter allerede målsætningerne i EU's Sahel-strategi. Både via udviklingssamarbejdet i Burkina Faso, Niger og Mali, samt igennem det danske freds- og stabiliseringsprogram for Sahel-regionen. Gennem udviklingssamarbejdet fokuseres der endvidere på, at dialog- og forsoningsprocessen i Mali bliver både bred og inklusiv, således at alle befolkningsgrupper i Mali involveres i processen.

3. Formål og indhold

Rådet forventes at vedtage rådskonklusioner på baggrund af det strategiske review af EU's Sahel Strategi.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er blandt medlemslandene enighed om vigtigheden af, at EU fastholder sit engagement i Sahel, og at målene i Sahel-strategien fortsat er en solid basis for EU's engagement i regionen, samt en dynamisk implementering af strategien. Der er endvidere enighed om, at situationen i Sahel og Mali kræver en bredspektret tilgang, og at en inklusiv dialog er central for en langsigtet stabilitet.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter op om en fortsat aktiv rolle for EU i Sahel-regionen og støtter det strategiske reviews fokus på en dynamisk implementering af EU's Sahel-strategi.

Fra dansk side lægges der endvidere vægt på, at det politiske pres i Mali fastholdes mhp. forhandlinger mellem regeringen og de væbnede grupper, samt at dialog- og forsoningsprocessen bliver både bred og inklusiv, således at alle befolkningsgrupper i Mali involveres.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

10. Den Centralafrikanske Republik (CAR)

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Som opfølgning på de seneste rådskonklusioner fra Udenrigsrådet den 20. januar og den 10. februar 2014 ventes Udenrigsrådet at vedtage rådskonklusioner om situationen i Den Centralafrikanske Republik. Hovedsubstanten ventes at være på CSDP-missionen. Der ventes p.t. ikke en egentlig drøftelse.

2. Baggrund

Den humanitære og sikkerhedsmæssige situation i Den Centralafrikanske Republik (CAR) er fortsat yderst alvorlig. Der er et akut behov for humanitær hjælp og for at beskytte civilbefolkningen i en konflikt præget af en sammenbrudt stat, udbredt etnisk og religiøs vold, straffrihed og massive krænkelse af menneskerettighederne. Den aktuelle krise i CAR kan endvidere få implikationer for hele subregionen. CAR er ikke i besiddelse af en national autoritet, der kan garantere nogen form for sikkerhed for befolkningen.

Hele befolkningen på 4,6 millioner mennesker vurderes at være berørt af situationen. P.t. er ca. 700.000 mennesker blevet internt fordrevet, og der er ca. 250.000 flygtninge fra CAR i nabolandene. FN forudser fødevarekrise i løbet af få måneder.

FN's Sikkerhedsråd vedtog 5. december 2013 resolution 2127, der giver mandat til dels deployeringen af en stabiliseringsstyrke fra Den Afrikanske Union, MISCA (International Support Mission to the Central African Republic), og dels en opjustering af de franske styrker i CAR til at assistere MISCA med alle nødvendige midler. Sikkerhedsrådet vedtog 28. januar 2014 resolution 2134, der forlænger FN's integrerede fredsopbygningskontor i CAR med ét år og giver kontoret et mere robust mandat, der vil gøre det muligt for missionen at arbejde direkte sammen med CAR's transitionsmyndigheder for at styrke statsapparatets institutioner. Resolutionen giver også et kap. VII mandat til EU's militære styrke, der skal bistå MISCA og den franske operation, Sangaris, med at stabilisere landet. FN's generalsekretær Ban Ki-moon fremlagde på et møde i Sikkerhedsrådet den 20. februar en 6-punkts plan for det internationale samfunds indsats i CAR.

EU (Udenrigsrådet) traf i januar og februar 2014 i opfølgning på Det Europæiske Råd i december 2013 beslutning om etablering af en militær CSDP-operation til støtte for MISCA. Der er tale om en midlertidig overgangsstyrke, som skal bidrage til sikkerheden for civile, indtil MISCA er fuldt operationsdygtig. Missionen forventes at være på mellem 500 og 1000 mand. Danmark har grundet forsvarsforbeholdet ikke mulighed for at bidrage til den militære CSDP-operation.

Danmark har i 2013 og januar 2014 ydet humanitær støtte til CAR på i alt ca. 36 mio. kr., og det er netop besluttet at yde yderligere 15 mio. kr. i humanitær hjælp fra dansk side. Desuden er det fra dansk side besluttet at støtte FN's indsats for at genoprette ro og orden i landet igennem ovennævnte 6-punkts plan. Danmark vil således bidrage med hurtig økonomisk støtte på godt 10 mio. kr. til udbetaling af løn til embedsmænd og politi igennem FN i en kortere overgangsperiode, således at lov og orden kan genoprettes.

3. Formål og indhold

Hovedsubstansen ventes at være på CSDP-missionen. Der ventes p.t. ikke en egentlig drøftelse. Rådskonklusionerne ventes vedtaget som a-pkt.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanser, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er blandt medlemslandene enighed om den alvorlige situation i CAR og der er opbakning til at vedtage rådskonklusioner.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er foruroliget over situationen i CAR og de mulige implikationer for subregionen. Regeringen støtter derfor op om en aktiv rolle for EU i CAR, ligesom man støtter op om AU's indsats. Danmark kan grundet forsvarsforbeholdet ikke deltage i CSDP-operationen.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen er tidligere blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 17. januar 2014 og 7. februar 2014.